

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 iulie 2018, în cauza penală în privința lui

Pogorelovski Andrei xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.07.2017 - 26.12.2017;

Instanța de apel: 18.01.2018 - 11.07.2018;

Instanța de recurs: 04.10.2018 - 05.12.2018,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 26 decembrie 2017, Pogorelovski Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Fălești din 28.10.2016 și în baza art. 87 alin. (1) Cod penal, inculpatului i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani 1 (una) lună, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la Pogorelovski Andrei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 114 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 30.11.2016, în jurul orelor 18.00, Pogorelovski Andrei aflându-se în s. xxxx, r-nul xxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea acesteia, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii și cu un obiect dur din metal în regiunea capului lui Holban Ion, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 06-D din 11.01.2017 leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de plăgi și echimoze la cap și față, care au fost produse prin acțiunea traumatică repetată a unui corp dur contondent (rangă din metal), ulterior, sustrăgând de la Holban Ion o scurtă de iarnă la preț de 300

lei, cu mijloace bănești în sumă de 4 000 lei, un telefon mobil de model "Samsung GTEI200R", la prețul de 500 lei și un chipiu de culoare neagră la prețul de 150 lei, cauzându-i prejudiciu material în mărime de 4950 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, în termenul și ordinea prevăzută de art. 401-402 Cod de procedură penală, a declarat apel avocatul Culicov Serghei în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motivul neprezentării de către procuror a probelor pertinente și concludente ce ar demonstra incontestabil vinovăția inculpatului în fapta imputată, or, prin plângerea inițială depusă OUP, victima I. Holban a menționat, că a fost atacată de o persoană necunoscută, iar inculpatul i-a acordat ajutor, apelând ambulanța.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 iulie 2018 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Dispunând cercetarea suplimentară, multilaterală, completă și obiectivă a bazei probante administrate pe caz, Colegiul a conchis asupra corectitudinii soluției privind condamnarea lui Pogorelovski Andrei pe art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal.

În raport cu fapta corect constatată de către instanță ca fiind dovedită, Colegiul a reținut caracterul neobiectiv al afirmațiilor inculpatului cu privire la lipsa bazei probante ce i-ar demonstra vinovăția, or, probele confirmă integral, excluzând orice îndoieli referitor la veridicitatea declarațiilor depuse de partea vătămată Holban Ion și martorilor audiați pe caz, ținându-se cont de consecutivitatea lor și coroborarea cu restul probelor dobândite, nefiind invocate temeieri de inadmisibilitate a lor în ordinea art. 94-95 și art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, nerecunoașterea faptei imputate sub pretextul, că ar fi fost comisă de o altă persoană, ne fiind altceva decât o tentativă de evitare a răspunderii și pedepsei penale, prin încercarea inducerii instanțelor în eroare despre adevăratele împrejurări a cauzei.

Cât privește plângerea inițială în care victima Holban Ion a indicat o persoană necunoscută ce l-a atacat, presupunând, că-i oarecare Vasile, instanța de apel a menționat că, această indicare nu este pe măsură să răstoarne întregul probatoriu administrat pe caz, în care atât el, cât și martorii audiați, au confirmat acțiunile de jaf comise de inculpat în seara de 30.11.2016 prin maltratarea părții vătămate, insuflându-i frică cu scop de a-l impune să-și retragă cerințele de recuperare a datoriei.

În contextul celor expuse, instanța de apel a apreciat ca fiind corect reținută situația de fapt, precum și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului conform art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, la fel ca și latura pedepsei penale, unde la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal.

5. Împotriva hotărârii menționate avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, în care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele administrate la dosar și în special, asupra

divergențelor din declarațiile părții vătămate, din care reiese că acesta nu l-a văzut pe Pogorelovski Andrei și totodată, instanța a omis faptul că, obiectul contondent care chipurile este obiectul infracțiunii nu a fost găsit de către organul de urmărire penală.

5.1. Asupra recursului a depus referință procurorul, pledând întru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat se constată că recurentul invocă drept temei de drept art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că *hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul constată că temeiul invocat pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Astfel, instanța de recurs reiterează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în speță. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect de a menține soluția de condamnare a instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, aceasta

cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de avocat, cu menținerea sentinței primei instanțe, adică corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate și invocate la pct.4.1 a prezentei decizii, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului Pogorelovschi Andrei în săvârșirea infracțiunii imputate.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În speță, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin probele acumulate și că nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multi-aspectual în textul sentinței și deciziei, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, corect instanța de apel ajungând la concluzia de a menține sentința de condamnare a primei instanțe.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal reține că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de procuror, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport

probatoriu și contravin probelor administrate în cauză și prin urmare, soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 iulie 2018, în cauza penală în privința lui Pogorelovschi Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 decembrie 2018.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun